

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 15 wyrażenie „sądy państwa członkowskiego, do których jurysdykcji należy rozpoznanie sprawy co do istoty” odnosi się zarówno do sądów rozpoznających sprawę w pierwszej instancji, jak i do sądów rozpoznających środek zaskarżenia? Chodzi tu o ustalenie, czy na podstawie art. 15 rozporządzenia nr 2201/2003 ⁽¹⁾ sprawa może zostać przekazana sądowi lepiej umiejscowionemu, jeżeli właściwy sąd, do którego zwrócono się o przekazanie sprawy sądowi lepiej umiejscowionemu, jest sądem drugiej instancji, podczas gdy sąd lepiej umiejscowiony jest sądem pierwszej instancji.
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, w jaki sposób właściwy sąd, który przekazał sprawę sądowi lepiej umiejscowionemu, powinien potraktować orzeczenie wydane w pierwszej instancji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia) w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Neculai Tarola/Minister for Social Protection**(Sprawa C-483/17)**

(2017/C 347/23)

*Język postępowania: angielski***Sąd odsyłający**

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym*Strona wnosząca odwołanie:* Neculai Tarola*Druga strona postępowania:* Minister for Social Protection**Pytania prejudycjalne**

Jeśli obywatel innego państwa członkowskiego Unii po upływie pierwszych dwunastu miesięcy korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się przybędzie do państwa przyjmującego i pracuje (na innej zasadzie niż na podstawie umowy na czas określony) przez okres dwóch tygodni, za który otrzymuje wynagrodzenie, a następnie pozostaje bez pracy w sposób niezamierzony, czy taki obywatel zachowuje status pracownika przez okres nie krótszy niż kolejne sześć miesięcy do celów art. 7 ust. 3 lit. c) i art. 7 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾, w sposób uprawniający go do otrzymywania świadczenia z pomocy społecznej lub, w zależności od sytuacji, świadczeń z zabezpieczenia społecznego, na takiej samej podstawie, jak gdyby był obywatelem będącym rezydentem państwa przyjmującego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (za pośrednictwem Nika Eytona jako przedstawiciela procesowego)**(Sprawa C-491/17)**

(2017/C 347/24)

*Język postępowania: angielski***Sąd odsyłający**

Supreme Court of the United Kingdom